

Ulf Wagner sitter och skriver på sin vita laptop när vi träffas på Kulturhusets café. Han är sedan ett år tillbaka sysselsatt med att få till stånd ett stort konstmuseum i närheten av kulturhuset i Ytterjärna där Hilma af Klints unika konstverk kommer att visas men även tillfälliga utställningar och en ny konstutbildning.

När han fyllde femti insåg Ulf att han hade 10-15 år framför sig då han verkligen kunde uträtta något och ställde sig frågan: Vad skulle jag vilja göra som är väsentligt? Mycket lägligt såg han möjligheten att skapa en plats för Hilma af Klints målningar som fått allt större uppmärksamhet men som fortfarande förvarades i ett magasin. Sen dess arbetar han tillsammans med Marius Wahl Grahn och en referensgrupp med detta stimulerande projekt.

Antroposofin eller snarare konstnärlig verksamhet inspirerad av antroposofin har funnits som en röd tråd genom Ulfs liv ända sen han kom i kontakt med den i tjugoårsåldern. Han växte upp i bruksorten Sandviken och upptäckte först i de sena tonåren att han hade ett alldeles speciellt förhållande till konst. Ulf började på Konstfack under den samhällstillvända tid då man främst arbetade politiskt och gjorde affischer och liknande. Hur kom du i kontakt med antroposofin?

– Det var genom en rätt märklig händelse, svarar Ulf. En kvinnlig studiekamrat frågade om jag inte ville följa med på ett studiebesök till Kristofferskolans lekskola eftersom hennes kamrat blivit sjuk. Det första jag såg när vi kom in i lokalen var en grålaserad färg som hade ett mycket speciellt uttryck och var nästan lite magiskt obeskrivbar. Jag blev förbluffad av upplevelsen och den ville inte släppa mig.

Ingrid Liebendorfer, som var förskollärare på lekskolan tog emot dem och när studiebesöket var slut dröjde sig Ulf och hans kamrat kvar och bad henne berätta mer om waldorfpedagogiken. Det finns

ett lärarseminarium i Järna, sa hon när hon märkte hur intresserade de var. Åk dit! Ulf ringde till seminariet och bad att få komma och titta.

– När jag kom fram till ett vitt hus bakom en granhäck stod en glad figur i rosa skjorta och rensade i en rabatt. Jag frågade var kontoret låg och mannen undrade om jag var Ulf Wagner som skulle göra ett studiebesök.

Detta var Ulfs första möte med den legendariske Arne Klingborg. Han berättade lite för Ulf om Rudolf Steinerseminariet och antroposofin och visade honom runt i trädgården. Ulf blev så inspirerad att han genast anmälde sig till en sommarkurs på seminariet. Denna fick en avgörande betydelse för hans fortsatta liv.

– En helt ny värld öppnade sig för mig, säger Ulf. Det kändes som om Ytterjärna var världens centrum på den tiden. Där fanns fantastiska människor från hela Norden men också från andra länder. Och där fanns inte minst Abbi Asmussens arkitektur. Studierna och de konstnärliga övningarna slog an en ton i mig. Allt kändes laddat och förhållningssättet var polärt mot Konstfack.

Ulf ansökte om studieuppehåll från Konstfack. När detta inte beviljades gick han ut från rektorsexpeditionen och slog igen dörren efter sig för att aldrig återvända. Han gick istället den allmänna linjen på seminariet. Efter ett år med vapenfri tjänst kunde han 1980 börja på den konstnärliga linjen.

Det var otroligt spännande att arbeta med konst ur ett antroposofiskt perspektiv, säger Ulf men tillägger att han inte är särskilt förtjust i renodlad "antroposofisk" konst.

– Det är bättre att vara en konstnär som inspireras av antroposofin än att bli förlamad av den. Skillnaden kan vara hårfin, men den finns där. Konst berör för att man känner igen någonting även om man möter den för första gången. Skönhet är ett komplext begrepp som har en stor spännvidd, men den måste alltid rymma något existentiellt. Den måste vara verksam. Det måste finnas en öppen attityd. Jag är inte förtjust i missionerande.

Så småningom blev Ulf lärare och senare ansvarig för den konstnärliga linjen.

– Det finns många likheter mellan att

undervisa och att vara konstnär, säger han. Man reflekterar över vad man gör och förtydligar för sig själv. Och i lyckliga stunder kommer man in i ett flöde som är fullt jämförbart med det egna skapandet.

Plötsligt en dag började Ingrid Liebendorfer på konstnärliga linjen och han kunde berätta för henne att det egentligen var hon som var orsaken till att han hamnat vid Steinerseminariet. Under flera år samarbetade Ulf med Arne Klingborg och många andra i skapandet av de stora utställningarna om arkitektur, trädgårdskonst och waldorfpedagogik som visades bland annat på Liljevalchs i Stockholm.

– När man arbetade med formgivning och konst tillsammans med Arne Klingborg blev det alltid i skala 1:1. Allt hade en funktion och kunde användas i praktiken.

Vad betyder antroposofin för dig?

– Den är en hjälp när det gäller att reflektera över sitt eget liv, att uppmärksamma vad som är väsentligt, säger Ulf som just nu är med i en fri studiegrupp i Högskolan för antroposofi.

Den bok av Rudolf Steiner som betyder mest för Ulf Wagner är *Hur uppnår man kunskap om de högre världarna*.

– Den handlar om hur man själv blir verksam, och är en av de mest inspirerande böckerna för den som är intresserad av konst. Det är en bok man måste göra inte bara läsa, säger Ulf. Jag ser antroposofin som en möjlighet. Den är en inspirationskälla men ingen kokbok.

Mycket har förändrats sedan Ulf kom till seminariet för 30 år sedan, men liksom i växtvärlden är det naturligt att en verksamhet gror, växer, blommar och kanske vissnar för att sedan blomma upp igen. Ibland får man plantera på nytt. Den här platsen kommer att bli en mötesplats, säger Ulf och syftar på det nya muséet och konsthallen som kommer att beliva området. Mycket arbete återstår, inte minst att hitta finansierare.

– Människor behöver både allvar, lugn och ro, men även det som förlöser och överraskar – och tänk om jag kan öva mig att hitta det jag inte söker.

Jag tror att konst och kultur är väldigt viktigt i det sammanhanget. Det är spännande att få vara med i den här utvecklingen! avslutar Ulf vårt samtal. ♦

Mitt möte med antroposofin
**”Det började med
ett studiebesök på
Kristofferskolan...”**